

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/579/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113231589
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2113231589.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Evy Behranovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava proti žalovanému: S. Y., narodený XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. A. X, XXX XX Y., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom: Mgr. Q. N., vyšší súdny úradník Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 3.887,73 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 18C/304/2014-64 zo dňa 13. júla 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania strán pred súdom prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.495,18 eura s 9% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 12.02.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 38,40 eura od 12.02.2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, keď žalobu v časti istiny 1.392,55 eura s 9% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 12.02.2012 do zaplatenia zamietol a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 233,- eur a trovy právneho zastúpenia 357,36 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň rozhodol o zrušení platobného rozkazu súdu prvej inštancie č.k. 18Ro/267/2013-27 zo dňa 17.01.2014. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ - § 4 ods. 1, 2, 3, 4, ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l)), ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej aj OZ - § 35 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2) a o trovách konania rozhodol podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 142 ods. 2 OSP). Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že zmluvou č. 0631343085 zo dňa 25.04.2007 Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 3.319,39 eura, ktorú mal vrátiť v mesačných splátkach po 50,49 eura v počte 120 splátok s lehotou splatnosti do 20.04.2017. Podľa zmluvy o úvere jednotlivé splátky neobsahujú bližšiu špecifikáciu tejto splátky. Predmetný úver bol poskytnutý s ročnou úrokovou sadzbou premenlivou v deň uzatvorenia zmluvy vo výške 12,35%. Zo zmluvy teda nie je možné zistiť výšku splátok, počet a termín splátok istiny, výšku, počet a termín splátok úrokov, výšku, počet a termín splátok iných poplatkov. Spojenie istiny, úrokov a poplatkov v zmluve nemožno považovať za náležitosť zmluvy v zmysle zákona. Poukázal na to, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a v prípade zmlúv uzatváraných so spotrebiteľom, použijú sa vždy ustanovenia, ktoré sú na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Vzhľadom na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná do výšky istiny v sume 2.495,18 eura, keď vychádzal z toho, že na základe zmluvy bol poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov pre chýbajúce rozdelenie náležitostí istiny, úrokov a ďalších poplatkov. Súd mal preukázané, že z poskytnutie pôžičky v sume 3.319,39 eura žalovaný uhradil 824,24 eura, po odpočítaní takto

uhradenej sumy je povinný zaplatiť žalobcovi istiny 2.495,18 eura a to spolu s príslušným úrokom z omeškania. Preto vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (1.392,55 eura s príslušenstvom). Poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (25.04.2007), keď súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti požadované § 4 ods. 2 ZoSÚ v čase jej uzavretia. Spotrebiteľ bol zrozumiteľne informovaný o tom, kedy, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Poukázal na základné podmienky zmluvy o splátkovom úvere, na skutočnosť, že ZoSÚ účinný v čase uzatvorenia zmluvy sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou iba taký spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy, ktorá neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pritom v zmluve o splátkovom úvere č. 0631343085 je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v článku 1, preto považoval za nesporné, že predmetný spotrebiteľský úver nie je možné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi preto vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok v plnej výške. Preto žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 220 OSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie, resp. aby v zmysle § 221 ods. 1 OSP vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si tiež náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu bližšie písomne nevyjadril, samostatný odvolací návrh nepodal.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania odvolania, ďalej len OSP, akt. § 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 OSP, akt. § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - i stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 201 a 202 OSP, akt. 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods.2 písm. d/ a f/ OSP, akt. 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP, predtým § 212 ods. 1 OSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), prejednal s prihliadnutím na rozsah a dôvody odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

5. Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18C/304/2014 je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 3.887,73 eura s príslušenstvom.

6. Žalobca ako nový veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 11.02.2012 a uplatňuje voči žalovanému celý zvyšok pohľadávky, keďže pre nesplácanie úveru v stanovených splátkach sa stal splatný celý dlh, i keď pôvodne sa mal splácať až do 20.04.2017 v mesačných splátkach po 50,49 eura. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal istinu 2.495,18 eura s 9% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy do zaplatenia, tiež zročný úrok 38,40 eura a žalobu v časti istiny 1.392,55 eura s 9% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 12.02.2012 do zaplatenia zamietol. Žalobca sa v odvolacom konaní domáha prisúdenia istiny 1.392,55 eura s príslušným 9% úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 12.02.2012 do zaplatenia.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. V prejednávanej príhode sa žalobca v odvolacom konaní domáha zmeny, resp. zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti pre nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. S týmto odvolaním žalobcu je možné čiastočne súhlasiť.

9. Je nepochybné, že ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v zákone č. 258/2001 Z.z. - ZoSÚ ku dňu uzatvorenia zmluvy neobsahovali tie náležitosti, ktoré vymenoval vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie a to preto, že vzal na zreteľ právnu úpravu, ktorá nebola účinnou v čase uzavretia zmluvy účastníkov.

10. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ v znení v čase uzavretia zmluvy účastníkov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

11. Podľa § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

12. Z uvedeného textu zákonného ustanovenia účinného v čase uzavretia zmluvy je potrebné vyvodiť, že sankcie, ktoré v prejednávacom prípade aplikoval súd prvej inštancie, v zákone obsiahnuté v čase uzavretia zmluvy účastníkov neboli, takže nie je možné pre chýbajúce rozčlenenie istiny, úrokov a poplatkov považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, preto súd prvej inštancie, ktorý na základe takéhoto právneho posúdenia zamietol nárok žalobcu, posúdil vec právne nesprávne a nezohľadnil právnu úpravu účinnú v čase uzavretia zmluvy. Preto bolo potrebné jeho rozhodnutie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, kedy náležite súd prvej inštancie zistí skutkový a právny stav veci a opätovne rozhodne.

13. Odvolací súd ďalej považuje za potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie sa v konaní nezaoberal otázkou aktívnej legitímácie na strane žalobcu, ktorá vyplýva z aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže pôvodný veriteľ bola Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, t.j. banková inštitúcia a žalobca sa stal veriteľom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 OZ, keďže pohľadávka bola postúpená na žalobcu bankou. Tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie zisťovať ex offo, pretože otázka aktívnej legitímácie je vždy základnou otázkou úspešnosti žalobcu v spore.

14. Predmetom konania je pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobca domáha ako postupník pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zo zmluvy so žalovaným, bolo preto potrebné, aby v prvom rade preukázal svoju aktívnu legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Zo spisu vyplýva, že na preukázanie svojej aktívnej legitímácie súdu prvej inštancie žalobca predložil kópiu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 uzavretú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, a.s. teda žalobcom.

15. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom

procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

18. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

19. Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému (ktorá je predmetom tohto sporu) žalobcovi len po tom, ak bol žalovaný napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a to aj bez súhlasu žalovaného. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplynie), bude potrebné na takúto pohľadávku hľadiť ako na nepostúpiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostúpiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky prihliadnuť. Je treba uzavrieť, že žalobca doposiaľ nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie.

20. Preto odvolací súd s poukazom na citované ustanovenie § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, aby odstránil všetky pochybenia, ktoré k jeho rozhodnutiu viedli, zistil tiež aktívnu legitímáciu na strane žalobcu a po vykonaní potrebného dokazovania vo veci opätovne rozhodol.

21. Podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 396 os. 3 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).